

Bruxelles, den 10. december 2024
(OR. en)

16776/24

Interinstitutionel sag:
2024/0318(COD)

AGRI 878
AGRIORG 181
CODEC 2312

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	10. december 2024
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2024) 576 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om samarbejde mellem håndhævende myndigheder med ansvar for håndhævelse af direktiv (EU) 2019/633 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2024) 576 final.

Bilag: COM(2024) 576 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.12.2024
COM(2024) 576 final

2024/0318 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om samarbejde mellem håndhævende myndigheder med ansvar for håndhævelse af
direktiv (EU) 2019/633 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i
landbrugs- og fødevareforsyningskæden**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I henhold til direktiv (EU) 2019/633¹ (direktivet) skal medlemsstaterne udpege håndhævende myndigheder for at sikre effektiv håndhævelse af forbuddene i direktivets artikel 3. De håndhævende myndigheder kan enten handle på eget initiativ eller på grundlag af klager fra parter, der berøres af urimelig handelspraksis i landbrugs- og fødevareforsyningskæden.

Direktivet indfører også regler vedrørende de håndhævende myndigheders beføjelser, der sikrer, at disse myndigheder kan foretage undersøgelser, indsamle oplysninger og beordre, at en urimelig handelspraksis indstilles (direktivets artikel 6).

Desuden indeholder direktivet krav om, at de håndhævende myndigheder skal samarbejde effektivt med hinanden og med Kommissionen, og at de skal yde hinanden gensidig bistand i forbindelse med undersøgelser, der har en grænseoverskridende dimension (direktivets artikel 8).

Det er de håndhævende myndigheders erfaring, at det kan være vanskeligt at indsamle oplysninger, fastslå en overtrædelse og pålægge og fuldbyrde bøder og håndhæve andre lige så effektive sanktioner, hvis en køber er etableret i en anden medlemsstat. De håndhævende myndigheders evne til at samarbejde i sådanne tilfælde bør derfor styrkes.

Målet med at lukke hullerne i håndhævelsen er at styrke landbrugernes stilling i forsyningskæden. For at tackle denne udfordring fremlagde Kommissionen den 15. marts 2024 et oplæg, hvori den bebudede en række foranstaltninger, der skal styrke landbrugernes stilling i fødevareforsyningskæden. En selvstændig retsakt, der indfører nye regler om grænseoverskridende håndhævelse af direktivet, blev medtaget i den række foranstaltninger, som Kommissionen bebudede.

De politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2024-2029 indeholder en forpligtelse til at styrke landbrugernes stilling og beskytte dem yderligere mod urimelig handelspraksis. Desuden understreges det i den endelige rapport² fra den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug, som Europa-Kommissionens formand bebudede i sin tale om Unionens tilstand den 13. september 2023, og som blev indledt i januar 2024 og samlede 29 vigtige interessenter fra den europæiske landbrugsfødevaresektor, civilsamfundet, landdistrikterne og den akademiske verden, at der er behov for at tage proaktive skridt både på europæisk og nationalt plan for at bekæmpe urimelig handelspraksis.

Rapporten om den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug indeholder anbefalinger til en effektiv, afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset ramme til bekæmpelse af urimelig handelspraksis, bl.a. effektiv håndhævelse af lovgivningen om urimelig handelspraksis, samarbejde mellem håndhævende myndigheder i grænseoverskridende sager, herunder en fælles onlineplatform til udveksling af oplysninger om undersøgelser og sager, samt behovet for, at de håndhævende myndigheder har tilstrækkelige og forholdsmæssige ressourcer til at håndhæve lovgivningen.

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 59, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj>).

2 [Strategic Dialogue on the Future of EU Agriculture](#) (Den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget supplerer direktivet med henblik på at sikre, at de håndhævende myndigheder har de nødvendige værktøjer til at indsamle oplysninger, fastslå en overtrædelse og pålægge og fuldbyrde bøder og håndhæve andre lige så effektive sanktioner over for købere i en anden medlemsstat.

Forslaget griber ikke ind i den igangværende evaluering af direktivet, som Kommissionen foretager i overensstemmelse med sin retlige forpligtelse i henhold til selve direktivet, og foregriber ikke resultatet af denne evaluering.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Som forklaret i begrundelsen til forslaget til det, der blev til direktivet, har konkurrenceretten et andet anvendelsesområde end reglerne om urimelig handelspraksis, da urimelig handelspraksis er ensidig praksis, der i de fleste tilfælde ikke indebærer en dominerende stilling på et givet marked eller misbrug af denne stilling.

Reglerne i dette forslag, der udelukkende fastsætter foranstaltninger for de håndhævende myndigheder, der er udpeget i henhold til direktivet, er derfor forenelige med og supplerer EU's konkurrenceregler.

Selv om EU også har vedtaget regler om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse³, er anvendelsesområdet for disse regler forskelligt fra reglerne i dette forslag, da reglerne om forbrugerbeskyttelse finder anvendelse på situationer mellem virksomheder og forbrugere (B2C) og ikke som sådan omfatter situationer mellem virksomheder (B2B), selv om medlemsstaterne kan vælge at udvide deres anvendelsesområde.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Dette forslag er baseret på artikel 43, stk. 2, i TEUF, fordi det supplerer direktivet, som selv er baseret på artikel 43, stk. 2, i TEUF.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Dette forslag vedrører urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension. Den grænseoverskridende dimension i forbindelse med håndhævelsen af reglerne om urimelig handelspraksis kan ikke i tilstrækkelig grad håndteres af medlemsstaterne alene, navnlig i tilfælde af urimelig handelspraksis, der berører mere end to medlemsstater.

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj>).

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget har til formål at forbedre og øge samarbejdet mellem de håndhævende myndigheder, samtidig med at medlemsstaternes retsordener påvirkes minimalt. De foreslåede regler om indsamling af oplysninger og de foreslåede regler om håndhævelse ændrer ikke de nationale regler for indsamling af oplysninger og vedtagelse af håndhævelsesforanstaltninger. De foreslåede regler har snarere til formål at sikre, at der foreligger et retsgrundlag, der muliggør udveksling af oplysninger og anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger, for hvilke den bistandssøgte myndighed vil følge sine nationale regler.

Forslaget har heller ingen indvirkning på det administrative system eller retsplejereglerne i medlemsstaterne, som fortsat frit kan udforme deres systemer til håndhævelse af reglerne om urimelig handelspraksis.

- **Valg af instrument**

Der er valgt en forordning (ligesom for andre sådanne EU-samarbejdsinstrumenter, navnlig om toldsamarbejde⁴, momssamarbejde⁵, foderstof- og fødevarekontrol⁶ og forbrugerbeskyttelse⁷), da de foreslåede regler i det væsentlige indeholder bestemmelser om umiddelbart anvendelige samarbejdsordninger mellem offentlige myndigheder.

Uden en passende EU-retlig ramme, der finder direkte anvendelse i alle medlemsstater, kan hver medlemsstat vælge en anden tilgang, når den fastsætter regler for anmodninger om oplysninger eller anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger, og den kan fastsætte betingelser for den håndhævende myndigheds handlinger for så vidt angår flere faktorer. Dette kan føre til retsusikkerhed og i sidste ende hindre håndhævelsen af reglerne mod urimelig handelspraksis i grænseoverskridende sager som omhandlet i direktivet.

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/444 af 11. marts 2021 om oprettelse af toldprogrammet for samarbejde på toldområdet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1294/2013 (EUT L 87 af 15.3.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/444/oj>)

5 Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/2024-01-01>)

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/2022-01-28>)

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/2022-01-01>).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Dette er et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets nye forordning og følger ikke en efterfølgende evaluering eller kvalitetskontrol af gældende lovgivning.

- **Høringer af interessenter**

På grund af sagens hastende karakter er der ikke foretaget nogen formel indkaldelse af feedback. Der har imidlertid fundet flere workshoper, arrangementer og møder sted med interessenter, hvor interessenterne har givet feedback og fremsat bemærkninger og forslag til, hvordan håndhævelsen af reglerne mod urimelig handelspraksis kan forbedres.

De håndhævende myndigheder med ansvar for håndhævelsen af direktivet, mødes mindst én gang om året og drøfter bedste praksis, nye sager og ny udvikling inden for urimelig handelspraksis i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden og udveksler oplysninger. Kommissionen faciliterer alle disse møder og har i den forbindelse indsamlet de håndhævende myndigheders synspunkter om grænseoverskridende håndhævelse.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Selv om der ikke blev gennemført nogen indkaldelse af feedback eller offentlig høring på grund af sagens hastende karakter, har Kommissionen flere gange forelagt de foreslåede foranstaltninger for interessenter og de håndhævende myndigheder og på bilaterale møder med deltagelse af alle relevante EU-baserede sammenslutninger i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden, herunder forbrugerne.

De håndhævende myndigheder har anerkendt udfordringerne i forbindelse med grænseoverskridende håndhævelse af reglerne mod urimelig handelspraksis og udviklet fælles retningslinjer, modeller og procedurer for at sikre en mere effektiv koordinering mellem dem.

- **Konsekvensanalyse**

Der er ikke foretaget en konsekvensanalyse af dette forslag på grund af det begrænsede valg mellem de politiske løsningsmodeller, som Kommissionen har til rådighed. Forslaget skal ses som et håndhævelsesredskab, som fastlægger allerede eksisterende forpligtelser i henhold til direktivet om urimelig handelspraksis (for hvilke der ikke findes procedureregler for, hvordan dette kan opnås), og som styrker samarbejdet mellem de håndhævende myndigheder.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Nærværende forslag er en af de foranstaltninger, der blev bebudet i Kommissionens oplæg af 15. marts 2024 som led i forenklingsspakken.

Ved at fastlægge en EU-retlig ramme, der finder anvendelse i alle medlemsstater, sikres det, at der ikke er forskellige tilgange, der kan undergrave retssikkerheden, føre til langvarige procedurer og skabe forvirring i samarbejdet mellem de håndhævende myndigheder.

Desuden blev det i udtalelsen fra Fit for Future-platformen bemærket, at selv om øget harmonisering kan føre til mindre fleksibilitet til at tilpasse reglerne på nationalt plan, skaber de mange udfordringer, der opstår i forbindelse med håndtering af urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, behov for at vedtage retsregler, der vil finde anvendelse i alle medlemsstater i forbindelse med håndtering af urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension.

- **Grundlæggende rettigheder**

EU har forpligtet sig til et højt niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.

Dette forslag overholder de rettigheder, der er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Forslaget vil bidrage til leverandørernes evne til at drive egen virksomhed. Forslaget har også til formål at sikre, at udøvelse af de beføjelser, der er omhandlet i denne forordning, er underlagt passende sikkerhedsgarantier vedrørende købernes ret til forsvar, herunder retten til at blive hørt og adgangen til effektive retsmidler. Forslaget kræver endvidere, at de håndhævende myndigheders håndhævelsessager behandles inden for en rimelig frist.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet. Det vil kræve, at de håndhævende myndigheder og Kommissionen anvender et eksisterende websted til udveksling af oplysninger.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Nærværende forslag er et forslag til en ny EU-forordning som et supplerende redskab til direktivet. Gennemførelsesplanen og overvågnings-, evaluerings- og rapporteringsordningerne forbliver derfor de samme som under den nuværende ramme.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Forslaget vedrører en EU-forordning.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

For det første bør der fastsættes procedureregler for udveksling af oplysninger mellem håndhævende myndigheder. Anmodninger om oplysninger skal fremsættes skriftligt med angivelse af den tilsvarende bestemmelse i direktivet samt den nationale ret. De oplysninger, der anmodes om, skal indsamles af den bistandssøgte håndhævende myndighed og anvendes af den bistandssøgende håndhævende myndighed i overensstemmelse med deres nationale ret.

For det andet indføres der en mulighed for, at en bistandssøgt håndhævende myndighed i overensstemmelse med de nationale regler i sin medlemsstat kan udøve de beføjelser, den har fået tillagt ved direktivet.

For det tredje bør en håndhævende myndighed efter anmodning fra en anden i overensstemmelse med de nationale regler i sin medlemsstat kunne fuldbyrde endelige afgørelser om pålæggelse af bøder eller andre lige så effektive sanktioner og foreløbige foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med direktivet.

For det fjerde bør de håndhævende myndigheder for at øge gennemsigtigheden kunne meddele deres afgørelser til de andre håndhævende myndigheder.

For det femte bør der for at sikre, at den mekanisme for gensidig bistand, der er oprettet i henhold til forordningen, fungerer, fastsættes udtømmende regler, der gør det muligt for de håndhævende myndigheder at nægte at efterkomme en anmodning om gensidig bistand.

For det sjette bør der for at fjerne de hindringer for et gnidningsløst samarbejde, der er forbundet med en manglende aftale om en sprogordning, fastsættes regler, der giver de håndhævende myndigheder mulighed for at aftale, hvilket sprog der skal anvendes i alle underretninger, anmodninger og meddelelser mellem dem, samt regler, der finder anvendelse i tilfælde af uenighed mellem dem.

For det syvende bør urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der involverer mindst tre medlemsstater, i overensstemmelse med denne forordning betragtes som en udbredt urimelig handelspraksis.

For det ottende bør de håndhævende myndigheder i de berørte medlemsstater i tilfælde af udbredt urimelig handelspraksis kunne udsende varslinger, deltage i koordinerede tiltag og udpege en koordinator til at koordinere samarbejdet mellem de relevante myndigheder, på hvis områder den pågældende praksis muligvis finder sted.

For det niende bør der fastlægges procedurer for koordinering af undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger vedrørende udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension.

For det tiende er det nødvendigt at opstille en liste over de tilfælde, hvor en berørt håndhævende myndighed kan beslutte at afslå at deltage i et koordineret tiltag.

For det ellefte bør denne forordning fastsætte regler om sprogordninger med henblik på at sikre, at de håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, har alle de værktøjer, der er nødvendige for at kommunikere, samarbejde og koordinere.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om samarbejde mellem håndhævende myndigheder med ansvar for håndhævelse af direktiv (EU) 2019/633 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633³ blev der indført en EU-minimumsstandard for beskyttelse mod urimelig handelspraksis for at mindske forekomsten af denne praksis, som kan have en negativ indvirkning på landbrugsbefolkningens levestandard.
- (2) I henhold til direktiv (EU) 2019/633 skal medlemsstaterne udpege håndhævende myndigheder, der skal sikre effektiv håndhævelse af forbuddene i dette direktiv. Direktivet kræver også, at Kommissionen og de pågældende håndhævende myndigheder samarbejder tæt for at sikre en fælles tilgang til anvendelsen af de regler, der er fastsat i direktivet. Navnlig bør de håndhævende myndigheder yde hinanden gensidig bistand, herunder ved at udveksle oplysninger og hjælpe med undersøgelser, som har en grænseoverskridende dimension.
- (3) På grund af territorialprincippet kan de håndhævende myndigheder have vanskeligt ved at indsamle oplysninger, fastslå en overtrædelse og pålægge og fuldbyrde bøder og håndhæve andre lige så effektive sanktioner, hvis en køber er etableret i en anden medlemsstat. Sådanne vanskeligheder påvirker det håndhævelsessystem, der er indført ved direktiv (EU) 2019/633, og som afhænger af et samarbejde mellem de håndhævende myndigheder, og kan føre til en uensartet håndhævelse af reglerne mod urimelig handelspraksis, hvilket underminerer den beskyttelse af leverandører af landbrugs- og fødevarer, der er tilsigtet med nævnte direktiv. Der bør derfor fastsættes

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C af, s. .

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 59, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj>).

regler, der styrker samarbejdet mellem håndhævende myndigheder i grænseoverskridende sager.

- (4) Da direktiv (EU) 2019/633 giver medlemsstaterne mulighed for at bevare eller indføre strengere regler, der har til formål at bekæmpe urimelig handelspraksis, bør det præciseres, at denne forordning ikke omfatter disse regler. Forordningen bør dog give medlemsstaterne mulighed for at beslutte, at deres håndhævende myndigheder kan gøre brug af muligheden for at udveksle oplysninger inden for rammerne af den mekanisme for gensidig bistand, der er fastsat i denne forordning, i forbindelse med sådanne regler. I disse tilfælde bør de håndhævende myndigheder stadig have ret til at nægte at efterkomme en sådan anmodning.
- (5) De håndhævende myndigheder bør tildeles de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise for at sikre, at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning effektivt.
- (6) De håndhævende myndigheder bør have beføjelse til i overensstemmelse med deres nationale ret at udveksle alle faktiske eller retlige oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, og benytte dem som bevismateriale. De udvekslede oplysninger må kun bruges med henblik på at anvende de regler, der er fastsat ved direktiv (EU) 2019/633, og i forbindelse med den sag, med henblik på hvilken oplysningerne blev indhentet af den videregivende myndighed.
- (7) De håndhævende myndigheder bør have beføjelse til på deres eget område at udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b) og c), i direktiv (EU) 2019/633, i overensstemmelse med deres nationale ret, på vegne af andre håndhævende myndigheder og i deres navn.
- (8) De håndhævende myndigheder bør underrette hinanden om urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der har fundet sted eller finder sted på deres område.
- (9) De håndhævende myndigheder bør have beføjelse til på deres eget område og i overensstemmelse med deres nationale ret at fuldbyrde eller indlede sager med henblik på fuldbyrkelse af endelige afgørelser om pålæggelse af bøder eller andre lige så effektive sanktioner på vegne af andre håndhævende myndigheder og i deres navn, forudsat at disse andre håndhævende myndigheder har gjort en rimelig indsats for at sikre, at de købere, over for hvilke bøderne eller andre lige så effektive sanktioner skal fuldbyrdes, ikke har tilstrækkelige aktiver i disse andre håndhævende myndigheders medlemsstater.
- (10) De håndhævende myndigheder bør kunne udveksle og indhente oplysninger fra andre håndhævende myndigheder ved at fremsætte anmodninger om oplysninger. Disse anmodninger bør præcisere, hvilke oplysninger der i hvert enkelt tilfælde anses for nødvendige for, at der kan foretages undersøgelser af urimelig handelspraksis.
- (11) De håndhævende myndigheder bør ikke have ret til at nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger eller til at afslå at deltage i håndhævelsesforanstaltninger, medmindre det er sandsynligt, at håndhævelsestiltag og administrative afgørelser truffet på nationalt plan uden for mekanismen for gensidig bistand vil sikre, at den urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension bringes til ophør. Desuden bør de håndhævende myndigheder give en begrundelse for et sådant afslag.
- (12) Manglende proceduremæssige ordninger vedrørende sprogordningen kan udgøre en hindring for et gnidningsløst samarbejde mellem de håndhævende myndigheder. Der bør derfor fastsættes regler, der giver de håndhævende myndigheder mulighed for at

aftale, hvilket sprog der skal anvendes i alle underretninger, anmodninger og meddelelser mellem dem, samt regler, der finder anvendelse i tilfælde af uenighed mellem dem.

- (13) Med henblik på at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for at kunne udarbejde standardformularer til anmodninger om oplysninger eller anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴. I mangel af standardformularer udarbejdet af Kommissionen bør de håndhævende myndigheder have lov til at udarbejde sådanne formularer selv for at lette anvendelsen af mekanismen for gensidig bistand.
- (14) Ved mistanke om en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der involverer mindst tre medlemsstater, bør de håndhævende myndigheder, der er berørt af denne praksis, kunne udsende varslinger, deltage i koordinerede tiltag og udpege en koordinator til at koordinere samarbejdet mellem de relevante myndigheder, på hvis områder den pågældende praksis muligvis finder sted. For at afdække, hvilke håndhævende myndigheder der er berørt af en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, bør der tages hensyn til alle relevante aspekter, navnlig hvor køberen er etableret, og hvor de leverandører, der kan være berørt af den urimelige handelspraksis, befinder sig. Opdagelsen af udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension bør understøttes af udveksling af oplysninger mellem de håndhævende myndigheder, når der er begrundet mistanke om en sådan urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension. Koordinatoren bør udøve sin kompetence inden for rammerne af et tæt samarbejde med de andre berørte håndhævende myndigheder. På samme måde bør alle berørte håndhævende myndigheder deltage aktivt i undersøgelsen på et tidligt tidspunkt og udsende varslinger til Kommissionen og de håndhævende myndigheder, der er berørt af en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, samt udveksle de nødvendige oplysninger, de har til rådighed om en sådan praksis.
- (15) Der bør fastlægges procedurer for koordinering af undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger vedrørende udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension. Koordinerede tiltag mod udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension bør sikre, at de håndhævende myndigheder er i stand til at vælge de mest hensigtsmæssige og effektive værktøjer til at standse denne praksis.
- (16) Det er nødvendigt at opstille en liste over de tilfælde, hvor en berørt håndhævende myndighed kan beslutte at afslå at deltage i et koordineret tiltag. Navnlig bør mangel på tilgængelige ressourcer hos en håndhævende myndighed, der er berørt af denne urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, ikke betragtes som en begrundelse for ikke at deltage i et koordineret tiltag.

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (17) Denne forordning bør fastsætte regler om sprogordninger med henblik på at sikre, at de håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, har alle de værktøjer, der er nødvendige for at kommunikere, samarbejde og koordinere.
- (18) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i medlemsstaternes forfatningstraditioner. Denne forordning bør følgelig fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper.
- (19) Strafferetlige undersøgelser og retssager i medlemsstaterne bør ikke berøres af anvendelsen af denne forordning.
- (20) Målet for denne forordning, nemlig at sikre et samarbejde mellem de håndhævende myndigheder, der er ansvarlige for håndhævelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis i henhold til direktiv (EU) 2019/633, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, fordi de ikke kan sikre samarbejde og koordinering ved at handle alene, men kan på grund af dens territoriale og personelle anvendelsesområde bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (21) For at give de håndhævende myndigheder den tid, der er nødvendig for at kunne gennemføre reglerne i denne forordning, bør dens anvendelse udskydes med 1 år efter dens ikrafttræden –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes visse regler, i henhold til hvilke de håndhævende myndigheder, der af deres medlemsstater er udpeget til at have ansvar for håndhævelsen af forbuddet mod urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden i henhold til direktiv (EU) 2019/633, samarbejder og koordinerer tiltag med hinanden.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på håndhævelsen af forbuddet mod urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden som fastsat i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2019/633.

Artikel 5 i denne forordning finder dog også anvendelse i forbindelse med nationale regler som omhandlet i artikel 9 i direktiv (EU) 2019/633, hvis medlemsstaten træffer beslutning herom i overensstemmelse med førstnævnte artikels stk. 4.

2. Denne forordning berører ikke EU-reglerne eller de nationale regler om international privatret, navnlig regler om værneting og lovvalg.

3. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål og retligt samarbejde i straffesager, navnlig hvordan Det Europæiske Retlige Netværk, der blev oprettet ved Rådets afgørelse 2008/976/RIA⁵, fungerer.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/633 anvendelse. Desuden forstås ved:

- a) "håndhævende myndighed": den nationale myndighed eller de nationale myndigheder, der er udpeget af en medlemsstat i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/633
- b) "bistandssøgende håndhævende myndighed": den håndhævende myndighed, som fremsætter en anmodning om gensidig bistand
- c) "bistandssøgt håndhævende myndighed": den håndhævende myndighed, som modtager en anmodning om gensidig bistand
- d) "urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension": enhver urimelig handelspraksis som omhandlet i direktiv (EU) 2019/633, der involverer en leverandør og en køber, som befinder sig i forskellige medlemsstater
- e) "udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension": enhver urimelig handelspraksis som omhandlet i direktiv (EU) 2019/633, der involverer mindst tre medlemsstater
- f) "endelig afgørelse": en afgørelse, der ikke eller ikke længere kan prøves efter almindelige retsmidler.

KAPITEL II

RESSOURCER OG EKSPERTISE

Artikel 4

Ressourcer og ekspertise

Medlemsstaterne sikrer, at de håndhævende myndigheder har de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise med henblik på anvendelsen af denne forordning.

KAPITEL III

MEKANISME FOR GENSIDIG BISTAND

5 Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj>).

Artikel 5

Anmodninger om oplysninger

1. En bistandssøgt håndhævende myndighed giver efter anmodning fra en bistandssøgende håndhævende myndighed uden ophold og, medmindre andet aftales, inden for 60 dage den bistandssøgende håndhævende myndighed de oplysninger, der anmodes om, således at det kan afgøres, om en urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension har fundet sted eller finder sted i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat.

2. Når den bistandssøgende håndhævende myndighed sender en anmodning om oplysninger til den bistandssøgte håndhævende myndighed, angiver den som retsgrundlag denne forordning, den nationale ret, der gennemfører direktiv (EU) 2019/633, og de tilsvarende bestemmelser i direktiv (EU) 2019/633, og den angiver formålet med anmodningen, og hvilke oplysninger der kræves.

3. De fremlagte oplysninger indsamles kun af den bistandssøgte håndhævende myndighed og anvendes kun af den bistandssøgende håndhævende myndighed i overensstemmelse med deres nationale ret.

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at de håndhævende myndigheder kan gøre brug af de muligheder, der er omhandlet i denne artikel, i forbindelse med nationale regler som omhandlet i artikel 9 i direktiv (EU) 2019/633.

Når en bistandssøgende håndhævende myndighed gør brug af muligheden i første afsnit, kan den bistandssøgte håndhævende myndighed give afslag på en anmodning om at give oplysninger, idet den giver en begrundelse for afvisningen.

Artikel 6

Anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger

1. Efter anmodning fra og på vegne af en bistandssøgende håndhævende myndighed udøver den bistandssøgte håndhævende myndighed i overensstemmelse med de nationale regler i sin medlemsstat de beføjelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), i direktiv (EU) 2019/633.

2. Når en bistandssøgt håndhævende myndighed efter anmodning fra og på vegne af en bistandssøgende håndhævende myndighed udøver de beføjelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), i direktiv (EU) 2019/633, har embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af den bistandssøgende håndhævende myndighed, tilladelse til at deltage og bistå den bistandssøgte håndhævende myndighed under tilsyn af den bistandssøgte håndhævende myndigheds embedsmænd.

3. Den bistandssøgte håndhævende myndighed orienterer den bistandssøgende myndighed om de skridt og foranstaltninger, der er taget og truffet, og om de skridt og foranstaltninger, som den agter at tage og træffe.

Artikel 7

Anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om pålæggelse af bøder eller andre lige så effektive sanktioner og foreløbige foranstaltninger

1. Efter anmodning fra en bistandssøgende retshåndhævende myndighed fuldbyrder den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med sin nationale ret endelige afgørelser om

pålæggelse af bøder eller andre lige så effektive sanktioner og foreløbige foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv (EU) 2019/633.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse, hvis den bistandssøgende håndhævende myndighed efter at have gjort en rimelig indsats på sit eget område har konstateret, at den køber, over for hvilken bøden kan fuldbyrdes, og de øvrige sanktioner og foreløbige foranstaltninger kan håndhæves, ikke har tilstrækkelige aktiver på myndighedens medlemsstats område.

3. Den bistandssøgende håndhævende myndighed kan udelukkende anmode om fuldbyrdelse af en endelig afgørelse.

4. Spørgsmål vedrørende forældelsesfrister for fuldbyrdelse af bøder, andre lige så effektive sanktioner og foreløbige foranstaltninger er underlagt national ret i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat.

Artikel 8

Underretningsmekanisme

En håndhævende myndighed underretter alle andre håndhævende myndigheder senest en måned efter vedtagelsen af en afgørelse om forekomsten af en urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension i sin medlemsstat.

Artikel 9

Procedure for anmodninger om gensidig bistand

1. Den bistandssøgende håndhævende myndighed giver, når den fremsætter en anmodning om gensidig bistand, alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at sætte den bistandssøgte håndhævende myndighed i stand til at efterkomme anmodningen, herunder eventuelle oplysninger, der kun kan tilvejebringes i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat.

2. Anmodninger om gensidig bistand og alle meddelelser i forbindelse hermed fremsættes skriftligt ved hjælp af standardformularer.

Artikel 10

Afslag på anmodninger om gensidig bistand

1. En bistandssøgt håndhævende myndighed kan kun nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger, der er fremsat i henhold til artikel 5, i en eller begge af følgende situationer:

a) Hvis det efter høring af den bistandssøgende håndhævende myndighed viser sig, at den bistandssøgende håndhævende myndighed alligevel ikke har behov for de pågældende oplysninger for at fastslå, om en urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension har fundet sted eller finder sted

b) Hvis der allerede er indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag vedrørende den samme køber for den samme urimelige handelspraksis ved myndighederne i den bistandssøgte håndhævende myndigheds eller den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat.

2. En bistandssøgt håndhævende myndighed kan efter høring af den bistandssøgende håndhævende myndighed kun nægte at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger, der er fremsat i henhold til artikel 6 og 7, i en eller flere af følgende situationer:

a) Hvis der allerede er indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag, afsagt en dom eller indgået et retsforlig vedrørende den samme urimelige handelspraksis ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat

b) Hvis udøvelsen af de nødvendige håndhævelsesbeføjelser allerede er indledt, eller der allerede er vedtaget en administrativ afgørelse for den samme overtrædelse inden for Unionen og vedrørende den samme erhvervsdrivende i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat, med henblik på at den samme urimelige handelspraksis hurtigt og effektivt bringes til ophør

c) Hvis der allerede er indledt en strafferetlig undersøgelse eller anlagt retssag vedrørende den samme køber for den samme urimelige handelspraksis ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat

d) Hvis den bistandssøgende håndhævende myndighed ikke har givet de nødvendige oplysninger i overensstemmelse med artikel 5.

3. Den bistandssøgte håndhævende myndighed underretter den bistandssøgende håndhævende myndighed om ethvert afslag på en anmodning om gensidig bistand og giver samtidig en begrundelse for afvisningen.

Artikel 11

Sprogordning

1. De sprog, der skal anvendes af de håndhævende myndigheder i anmodninger, underretninger og alle andre meddelelser, der er omfattet af nærværende kapitel, og som er knyttet til mekanismen for gensidig bistand, aftales med de berørte håndhævende myndigheder.

2. Såfremt der ikke kan opnås enighed mellem de berørte håndhævende myndigheder, sendes anmodningerne om gensidig bistand på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat og svarene på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat.

Artikel 12

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger standardformularer for anmodninger om gensidig bistand i henhold til artikel 9, stk. 2.

De i første afsnit nævnte gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21.

KAPITEL IV

UNDERSØGELSE- OG HÅNDHÆVELSESMEKANISMER FOR UDBREDT URIMELIG HANDELSPRAKSIS MED EN GRÆNSEOVERSKRIDENDE DIMENSION

Artikel 13

Iværksættelse af et koordineret tiltag og udpegelse af koordinator

1. Er der en begrundet mistanke om, at der er en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, iværksætter de håndhævende myndigheder, der er berørt af denne praksis, et koordineret tiltag, der er baseret på en aftale mellem dem. Kommissionen underrettes uden ophold om iværksættelsen af det koordinerede tiltag.

2. De håndhævende myndigheder, der er berørt af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, udpeger en håndhævende myndighed til koordinator.

3. De håndhævende myndigheder, der er berørt af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, foretager passende undersøgelser på grundlag af de foreliggende oplysninger. De underretter de andre håndhævende myndigheder om resultaterne af sådanne undersøgelser i henhold til artikel 19.

4. En håndhævende myndighed tilslutter sig det koordinerede tiltag, hvis det under dette koordinerede tiltag viser sig, at den håndhævende myndighed er berørt af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension.

5. For at fastslå, at en håndhævende myndighed er berørt af en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, skal der tages hensyn til alle elementer, navnlig:

a) de medlemsstater, hvor køberne er etableret

b) de medlemsstater, hvor de leverandører, der kan være berørt af den urimelige handelspraksis, er etableret.

Artikel 14

Grunde til afslag på deltagelse i det koordinerede tiltag

1. En håndhævende myndighed kan kun afslå at deltage i et koordineret tiltag i en af følgende situationer:

a) Hvis der allerede er indledt en strafferetlig undersøgelse eller anlagt retssag, afsagt en dom eller indgået et retsforlig vedrørende den samme køber for den samme urimelige handelspraksis i den pågældende håndhævende myndigheds medlemsstat

b) Hvis den håndhævende myndighed allerede har indledt undersøgelser inden udsendelsen af en varsling som omhandlet i artikel 19, eller der er vedtaget en administrativ afgørelse vedrørende den samme køber for den samme urimelige handelspraksis i den pågældende håndhævende myndigheds medlemsstat for at bringe den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension til ophør

c) Hvis den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension ikke har fundet sted i den pågældende håndhævende myndigheds medlemsstat, og der derfor ikke er behov for, at denne håndhævende myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.

2. Afslår en håndhævende myndighed at deltage i det koordinerede tiltag, underretter den uden ophold Kommissionen og de andre håndhævende myndigheder, der er berørt af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, om sin beslutning, angiver begrundelsen for beslutningen og fremlægger enhver nødvendig dokumentation.

Artikel 15

Undersøgellesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede tiltag

1. De håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, sikrer, at undersøgelser og kontrolbesøg gennemføres på en koordineret måde. De skal tilstræbe at gennemføre undersøgelser og kontrolbesøg og, i det omfang den nationale ret tillader det, at anvende foreløbige foranstaltninger samtidigt.

2. De håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, fremlægger resultatet af undersøgelsen og vurderingen af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension i en fælles holdning, som sammenfatter de nationale afgørelser, der er vedtaget.

3. Uden at det berører de regler om fortrolighed og om tavshedspligt og forretningshemmeligheder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943⁶ offentliggør de håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, den fælles holdning eller dele heraf på deres websteder og underretter Kommissionen om offentliggørelsen.

Artikel 16

Håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede tiltag

1. De håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, træffer over for den køber, der er ansvarlig for den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, inden for deres jurisdiktion alle de håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 6 i direktiv (EU) 2019/633, der er nødvendige for at bringe denne urimelige handelspraksis til ophør.

2. Håndhævelsesforanstaltninger i henhold til stk. 1 træffes af de håndhævende myndigheder i overensstemmelse med deres medlemsstats nationale regler og på en koordineret måde for at bringe den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension til ophør. De håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, tilstræber at træffe håndhævelsesforanstaltninger samtidigt i de medlemsstater, der er berørt af denne udbredte grænseoverskridende overtrædelse.

Artikel 17

Indstilling af det koordinerede tiltag

1. Et koordineret tiltag indstilles, hvis de håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, konkluderer, at den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension er ophørt i alle berørte medlemsstater, eller at en sådan udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension ikke har fundet sted.

2. Den i artikel 13, stk. 2, omhandlede koordinator underretter, hvor det er relevant, uden ophold de håndhævende myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af det koordinerede tiltag, om indstillingen af det koordinerede tiltag.

Artikel 18

Koordinatorens rolle

1. Den koordinator, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 13, skal navnlig:

6 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- a) sikre, at de berørte håndhævende myndigheder orienteres behørigt og rettidigt om de fremskridt, der gøres med undersøgelsen eller håndhævelsestiltaget, og orienteres om ethvert forventet næste skridt og de foranstaltninger, der skal vedtages
- b) koordinere og overvåge de undersøgelsesforanstaltninger, der træffes af de berørte håndhævende myndigheder i overensstemmelse med denne forordning
- c) koordinere forberedelsen af alle nødvendige dokumenter og udvekslingen af disse mellem de berørte håndhævende myndigheder
- d) holde kontakt med køberen og andre parter, der er berørt af undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltningerne, alt efter hvad der er relevant, medmindre andet er aftalt mellem de berørte håndhævende myndigheder og koordinatoren
- e) hvor det er relevant, koordinere de berørte håndhævende myndigheders vurdering, høringer og overvågning samt andre skridt, der er nødvendige for at opfylde de tilsagn, som den pågældende køber har foreslået
- f) hvor det er relevant, koordinere håndhævelsesforanstaltninger, der træffes af de berørte håndhævende myndigheder
- g) koordinere anmodninger om gensidig bistand, der er fremsat af de berørte håndhævende myndigheder i medfør af kapitel III.

2. Koordinatoren er ikke ansvarlig for de andre berørte håndhævende myndigheders handlinger eller undladelser, når de gør brug af de beføjelser, der er fastsat i artikel 6 i direktiv (EU) 2019/633 og i reglerne i denne forordning.

Artikel 19

Varslinger

1. En håndhævende myndighed underretter uden ophold Kommissionen og de andre håndhævende myndigheder om, at en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension muligvis finder sted.
2. Når den håndhævende myndighed udsender en varsling i henhold til stk. 1, giver den oplysninger om den formodede udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der er omfattet af denne forordning, herunder følgende:
 - a) en beskrivelse af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension
 - b) nærmere oplysninger om genstanden for den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension
 - c) de medlemsstater, der er berørt eller muligvis er berørt af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension
 - d) identiteten af den eller de købere, der mistænkes for at have udøvet den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension
 - e) den berørte urimelige handelspraksis, jf. direktiv (EU) 2019/633, med henvisning til national ret
 - f) en beskrivelse af eventuelle retssager, håndhævelsesforanstaltninger eller andre foranstaltninger i forbindelse med den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension og deres datoer og varighed, samt status herfor

g) identiteten af de håndhævende myndigheder, der anlægger søgsmål og træffer andre foranstaltninger.

3. Den håndhævende myndighed kan, når den udsender en varsling, anmode håndhævende myndigheder i andre medlemsstater om på grundlag af de foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for de relevante håndhævende myndigheder, at undersøge, om den samme udbredte urimelige handelspraksis eventuelt finder sted på disse andre medlemsstaters område, eller om der verserer en sag, eller om der allerede er truffet håndhævelsesforanstaltninger over for en sådan urimelig handelspraksis i disse medlemsstater. De håndhævende myndigheder i disse andre medlemsstater besvarer uden ophør anmodningen.

Artikel 20

Sprogordning

1. De sprog, der skal anvendes af de håndhævende myndigheder i underretninger samt i alle andre meddelelser, der er omfattet af nærværende kapitel, og som er knyttet til de koordinerede tiltag, aftales af de berørte håndhævende myndigheder.

2. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem de berørte håndhævende myndigheder, sendes underretninger og andre meddelelser på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, der har udsendt den pågældende underretning eller anden meddelelse.

KAPITEL V

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter, der er nedsat ved artikel 229 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁷. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

Artikel 22

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den [+ 1 år efter vedtagelsen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand